

Sr.

FRANCESC PUJOL

T R E M P

Molt distingit mestre.

Ens trobem al Prat de Llobregat aburrint-nos miserablement en un bar on deixem passar el temps en espera de les deu del matí hora en que serà a casa seva la persona a la qual abans recomanats i que esperem que ens haurà cercat algun cantaire puix que ja li varem escriure des de Barcelona dies enrera.

Fins ara portem visitats Gavà, on la persona a la qual forem dirigits, li caigué la cosa com una bomba, i ens prometé que faria recerques i que ja ens en faria saber el resultat un altre dia que varem prometre visitar-lo, Molins de Rei, on després d'haver visitat diferents persones en treguerem la conseqüència de que no hi havia res a fer, Viladecans on no hi varem trobar al que ens havien dirigit, Prat on ens trobem i qual resultat encara no podem preveure, i Esplugues on deguda a la coneixença del amic Tomas i al gran interès que en l'afar ha posat els cantaires de l'Olla hi portem recollides ja 230 cançons i interrogats una vintena de cantaires, amb el que es forma el total del recull actual fins ara, de manera que no hem recollit res en absolut fora d'esplugues.

El vinent diumenge dia 23, pensem anar cap al Lluçanès a recercar les tonades de danses i la coreografia si es pot, així com cançons si s'ens en presenten, passant-hi fins a cinc dies

simlacosa dona per tant. De tornada estarem uns dies voltant pel Llobregat i després emprendre la marxa cap als voltants d'Igualada per arribar a la missa del gall de Vallbona, i visitar el músic de secar de Odena i l'Espelt.

Un dia d'aquets vareig tenir oportunitat de fer coneixença amb un capella que havia estat rector de Canojan (Valld'Aran) i que avui ho és de Llívia, i em digué que a Canojan i en altres localitats araneses hi ha vells músics tocadors de violí que toquen unes precioses danses les aubades, les quals es poden donar ja com a mig perdudes, puix que tan els músics que les toquen com els contadíssims ballaires que les ballen són gent molt vella que del'un dia al'altre morirà i amb ells moriran també les tonades i les danses. La cosa estemptadora, però la Vall d'Aran és molt lluny i no es lloc on s'hi vagi amb facilitat que es va a Gràcia, si no hagues estat tan lluny hom s'hauria sentit amb coratge per a incloure-ho en la present recerca però cal pensar-se hi abans un xic. Vosté ens en donarà el seu parer.

En espera de les seves agradoses noves, sab que com sempre pot manar dels seus deixebles i bons amics i servents.

Prat de Llobregat 19/VIII/1931.

Joan Tomas

